

Målnummer:	Ö651-02	Avdelning:	2
Domsnummer:			
Avgörandedatum:	2002-12-13		
Rubrik:	Fråga, i ett resningsärende, om en konkurs skulle ha avskrivits eller nedlagts. 10 kap. 1 § och 12 kap. 1 § KL.		
Lagrum:	10 kap. 1 § och 12 kap. 1 § konkurslagen (1987:672)		
Rättsfall:	<ul style="list-style-type: none">• NJA 1999 s. 237• NJA 1954 s. 421		

REFERAT

D. B. Maskinbyrå AB försattes i konkurs vid Stockholms TR.

På begäran av konkursförvaltaren avskrev TR:n konkursen enligt 10 kap. 1 § KL d. 7 sept. 2001. Bolaget överklagade till Svea HovR och yrkade bl.a. att avskrivningsbeslutet skulle upphävas. HovR:n avslog bolagets yrkande i beslut d. 11 okt. 2001. Sedan bolaget överklagat HovR:ns beslut fann HD d. 26 nov. 2001 ej skäl att meddela prövningstillstånd, i följd varav HovR:ns beslut skulle stå fast.

Bolaget ansökte om resning.

Konkursförvaltaren och de konkursborgenärer som yttrade sig i ärendet bestred ansökningen.

Ärendet avgjordes efter föredragning.

Föredraganden, RevSekt Melchior, föreslog i betänkande följande beslut: D. B. Maskinbyrå AB i konkurs har inte visat någon omständighet som kan föranleda resning i målet. HD avslår därför resningsansökningen.

HD (JustR:n Magnusson, Lars K. Beckman, Lennander, referent, Håstad och Lindeblad) fattade följande slutliga beslut: Även om D. B. Maskinbyrå AB är upplöst efter avslutad konkurs, får bolaget anses kunna vara part i resningsärendet (jfr t.ex. rättsfallet NJA 1999 s. 237).

Bolaget överklagade TR:ns beslut att avskriva konkursen enligt 10 kap. 1 § KL och yrkade bl.a. att HovR:n i stället skulle besluta om nedläggning av konkursen med stöd av bestämmelserna i 12 kap. 1 § 1 st. samma lag. HovR:n avslog yrkandet med motiveringen att bolaget inte hade visat att det kommit överens om betalningen av sina skulder eller på annat sätt träffat uppgörelse med de borgenärer vars fordringar var kända för förvaltaren.

Till stöd för sin resningsansökan har bolaget åberopat ny bevisning till styrkande av att bolaget hade för avsikt att träffa överenskommelse med samtliga borgenärer och betala bolagets skulder för att bolaget skulle kunna fortsätta med verksamheten, vilket varit känt för konkursförvaltaren då denne - utan att meddela ställföreträdaren - hemställde om avskrivning av konkursen. Bolaget har vidare anfört att det träffat avtal med samtliga borgenärer om betalning av skulderna och också erlagt betalning, innan TR:ns beslut om avskrivning vunnit laga kraft. Uppgörelsen har ägt rum efter HovR:ns beslut.

En konkurs kan avslutas på olika sätt, bl.a. genom avskrivning enligt 10 kap. 1 § KL eller genom nedläggning efter frivillig uppgörelse med borgenärerna enligt 12 kap. 1 § samma lag. Även ett nedläggande av ett aktiebolags konkurs medför att bolaget upplöses, antingen omedelbart eller - om överskott finns - efter ett likvidationsförfarande (se 13 kap. 19 § aktiebolagslagen, 1975:1385, rättsfallet NJA 1954 s. 421 angående motsvarande äldre konkurs- och aktiebolagsrättsliga bestämmelser, Walin & Palmér, Konkurslagen s. 817 och 820 samt SOU 1992:113 s. 384 ff.).

För att en konkurs skall nedläggas enligt 12 kap. 1 § KL fordras att gäldenären kan visa att han har träffat en uppgörelse med sina borgenärer. Har konkursförvaltaren, såsom i förevarande fall, hemställt att konkursen skall avskrivas måste uppgörelsen ha träffats innan TR:n avskriver konkursen. Det är således inte tillräckligt att uppgörelsen träffas därefter men innan TR:ns beslut vinner laga kraft.

Av de handlingar bolaget åberopat i resningsärendet framgår att det inte förelåg någon uppgörelse med borgenärerna innan TR:ns avskrivningsbeslut meddelades. Skäl för resning saknas således.

HD avslår resningsansökningen.

HD:s beslut meddelades d. 13 dec. 2002 (mål nr Ö 651-02).

Sökord: Resning; Konkurs; Avskrivning av konkurs; Nedläggning av konkurs
